

Izložba Miroslava Benakoviæa

Izložba skulptura osjeèkog kipara (i višeg restauratora za metal, drvo, staklo i keramiku u Muzeju Slavonije u Osijeku) Miroslava Benakoviæa prezentirat æe raspela i skulpture koje prikazuju dijelove iz ciklusa Kristove muke. Kroz izložbu prezentirat æe se simbolika križa kao kršæanskog znaka, ali i kao znaka koji je postojao puno prije formacije kršæanstva (u Egiptu, Indiji, Kini,...). Radionica koja pripada Muzeju Slavonije (gdje radi kao viši muzejski preparator za keramiku, metal, drvo i kamen) i privatna radionica istodobno su obrtniæka mjesta i umjetniæki ateljei, mjesta gdje nastaju pomno promišljena i izvedena skulptorska djela.

Na pitanje u èemu i u kome vidi uzor(e), gdje pronalazi inspiraciju odgovorio je «Nigdje i ni u kome, šetnje gradom i izvan grada omoguæavaju mi pronæei materijal za izradu skulptura, a inspiracija doæe kada dobijem materijal u ruke». I doista, inteligentno i ingeniozno spaja tradicionalne i moderne materijale, iskorištava one materijale koji zbog ošteæenja ili drugih nepravilnosti završe u smeæu. Moæemo slobodno zakljuèiti da potonjima udahnjuje život stvarajuæi oblike i dajuæi im novi kontekst. Primjerice, iz grane u koju je udario geler granate izradio je lik raspetoga Krista, što bi se moglo protumaèiti da je odbaèenom i ošteæenom komadu drveta Miroslav udahnuo život naèivši lik Spasitelja koji je za èovjeka primio najveæe udarce i koji je umro radi otkupljenja èovjekove duše. Osjeæa materijal onako kako ga osjeæa svaka osoba koja stvara rukama. Uspješno izraðuje skulpture od plastike, kombinacije æica i tkanine jednako kao što ih izraðuje od drveta, æeljeza ili terakote. Osjeæa koji materijal moæe koju prièu isprièati, koji moæe dati bolji uvid u emocionalna stanja figura koje prikazuje. Sklon je ekspresivnom izrièaju, ne samo u religioznoj skulpturi, a u nekim profanim temama iz ekspresivnosti proizlazi i karikatura.

Radeæi skulpture Krista iz ciklusa Pasije koristi æeljezo kao materijal i mramor kao podlogu. Sluæi se iglama, rezaèima i brusilicama da bi izradio najsitnije detalje poput kose, kostiju stopala i šaka, fizionomije lica. Figure su izduæene, naglašena je mršava i ispææena fizionomija, ne skriva poteze dlijetom ili brusilicom koji pojaèavaju ekspresivnost koja pak gradi dramatiènost prizora/prikaza, zorno prezentira realnu patnju i bol koju Krist osjeæa kao èovjek. Koristeæi æice preko kojih djelomièno lijepi tkaninu koju potom boja zlatnom bojom sugerira defiguraciju i propadanje mesa, dok duša koja napušta tijelo postaje vjeèna i besmrtna. Kod Miroslavovih skulptura dolazi do izraæaja dualnost prikazivanog i transcendirajuæeg, konkretnog i metafizièkog, tjelesnog i boæanskog, ono što je u skladu s tumaèenjem križa kao simbola koji znaèi i poèetak i kraj (smrt-æivot).

Martina Gavran, mag. hist. art.